

Tereza Heřmanová

Historie kůru farního kostela sv. Martina v Třebíči

Závěrečná bakalářská práce

Studijní obor: Sbormistrovství chrámové hudby

Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta a Collegium Marianum –

Týnská vyšší odborná škola

Praha 2006

Téma předložené práce je zaměřeno na zpracování historie kůru farního kostela sv. Martina v Třebíči. Tím plní zadání bakalářské práce, totiž zpracování regionální sbírky s ohledem na dějiny místa, sestavení katalogu hudebnin chrámového kůru a vypracování spartace vybraného díla.

Zpracování soupisu předcházelo nové uspořádání notového archivu. Autorka pořídila katalog, v němž se nachází 687 hudebnin – původní soupis hudebnin se totiž ztratil. Vycházela z inventárních čísel již napsaných a doplnila čísla nepopsané hudebniny, které zařadila na závěr. Vytvořila tak katalog zpracovaný v elektronické podobě. Je přehledný a je možno z něj vybrat a připravit skladby pro použití zdejšího chrámového sboru k různým příležitostem.

V textové části autorka především vycházela z materiálů, které již byly publikovány. Práce na ně odkazuje, k úplnosti chybí jen poznámkový aparát. Po rozsáhlém historickém úvodu o městě Třebíč, který je velmi pečlivě zpracován, následují Dějiny chrámu sv. Martina, významné památky zdejšího regionu. Pokud vznik této památky sahá do roku 1115 a byl ve správě benediktinů, bylo by třeba zmínit, jak došlo k jeho zasvěcení sv. Martinovi, o působení benediktinů, jakožto o řádu, který měl velké zásluhy o liturgický zpěv a o zasazení do historického kontextu. Na str. 15 autorka uvádí, že existují prameny – v závorce „Wolny 1846“, kde se mluví o založení kláštera benediktiny. pramen ale není definován. Také datum založení literátského bratrstva není přesné, na str. 10 je potvrzení regulí řádu r. 1516, na str.21 je datum zakládající listiny až r. 1606.

Kapitola „Hudební vývoj na Třebíčsku“ dokládá důležité události z hudební historie, ale týká se spíše hudebního dění v samotném kostele sv. Martina. Ve stejné kapitole na str. 22 postrádám odkaz na „bohatou dokumentaci v archivu děkanství“. Čerpala autorka z práce dr. Urbana, na niž často odkazuje, nebo z archivu děkanství?

Při tak podrobné práci s hudebním materiálem mohla autorka více popsat skladby a příležitosti (svátky nebo slavnosti), pro které byly určeny, dále liturgický provoz v kostele a provozovací praxi v chrámu.

V části notové pořídila autorka spartaci skladby Alma Redemptoris Mater od Jindřicha Strniště, potomka kantorského rodu a zařadila ji do přílohy. Provedla podrobný popis pramene a rozbor skladby. Doložila dobové opisy, které se nacházejí v hudebním archivu na kůru. Spartace je provedena velmi pečlivě a se znalostí notového editoru. Na místě by bylo logické

vyústění práce k provedení zpracovaného díla na absolventském koncertě. Autorka však zvolila jinou skladbu – Ave Maria, která ovšem není příliš pro hudební sbírku kostela sv. Martina charakteristická, protože je napsána a capella. Sbíрка totiž obsahuje převážně skladby vokálně instrumentální nebo s doprovodem varhan. Do textu se vloudila malá nepřesnost – v textu se na str. 34 píše, že antifona Alma redemptoris Mater je pro vánoční období. Antifona se zpívá v kompletáři na závěr hodinek od 1. neděle adventní do svátku Očiš'ování P. Marie 2. února, nejen ve vánočním období. Skladbu Ave Maria uskutečnil pod vedením autorky šedesátičlenný sbor a z tohoto provedení i všech dalších skladeb bylo zřejmé velké zaujetí autorky pro práci se sborem.

Celkově lze říci, že práce Terezy Heřmanové splnila předem vytčený úkol. Zvláště důležitý je pohled do současnosti, týkající se působení sborových těles v Třebíci a další výhled do budoucnosti. V tom jsou nesporné zásluhy celé práce a autorce se tak otevírá další pole působení ve funkci sbormistra nebo dokonce „regenschoriho“ na kůru kostela sv. Martina. Práce je tak důležitým doplněním činnosti svatomartinského chrámového sboru. Neméně významné a výjimečné v dnešní době je také postavení sboru v regionu.

Přes drobné výtky a nepřesnosti práce Terezy Heřmanové splňuje všechny nároky kladené na závěrečnou bakalářskou práci a může být proto přijata k obhajobě.

Mgr. Pavla Semerádová

V Praze dne 18. května 2006